نیم نگاه

مذاکره علمی و مطالعه برترین اعمال در شب‌های قدر است

محمد اسفندیاری می‌گوید: در کتاب مفاتیح‌الجنان به نقل از شیخ صدوق آمده برترین اعمال در شب‌های قدر، مذاکره علمی و مطالعه است.

به گزارش ایبنا، ماه رمضان در میان مسلمانان دارای احترام، اهمیت و جایگاه ویژه‌ای بوده و ماه سلوک روحی آنان است، مؤمنان با مقدمه‌سازی و فراهم کردن زمینه‌های معنوی و با حلول این ماه با شور و اشتیاق و اطعام و دادن افطاری به نیازمندان، شب‌زنده‌داری و عبادت، تلاوت قرآن، دعا، استغفار، صدقه، روزه‌داری و نیز مطالعه روح و جان خود را از سرچشمه فیض الهی سیراب می‌کنند. محمد اسفندیاری، اسلام‌پژوه، تاریخ‌نگار و عاشوراپژوه پیشنهاد مطالعاتی خود را در ماه مبارک رمضان برای مخاطبان ایبنا این گونه بیان کرد: من دو کتاب را برای مطالعه در این ماه مناسب می‌دانم.

وی ادامه داد: کتاب اول به عنوان «فروغ ولایت» تاریخ تحلیلی زندگانی امام علی(ع) نوشته آیت‌الله جعفر سبحانی یکی از پرکارترین نویسندگان در ایران معاصر و جهان اسلام است که در زمینه‌های متعدد ازجمله تفسیر قرآن، عقاید، تاریخ، فقه و اصول، کتاب‌هایی متعدد به زبان عربی و فارسی دارد. فروغ ولایت اثری به زبان فارسی با حدود ۸۰۰ صفحه است. در این کتاب، مؤلف زندگی امیرالمؤمنین(ع) را در کنار پیامبر و همچنین دوران خلفا و دوران حکومتش بررسی کرده است. این اثر هم توصیفی است و هم تحلیلی، به این صورت که ضمن گزارش از زندگی امام علی(ع) به تحلیل آن نیز پرداخته است. مطالعه این کتاب در ماه رمضان که مصادف با شهادت امام علی(ع) است مناسبت دارد.

او گفت: همگان می‌دانند در شب‌های قدر یک سلسله اعمال عبادی و دعاهایی وجود دارد که مستحب است خوانده شود. این دعاها و اعمال در کتاب مفاتیح‌الجنان نوشته شده اما در همین کتاب مفاتیح‌الجنان به نقل از شیخ صدوق آمده برترین اعمال در شب‌های قدر مذاکره علمی و مطالعه است؛ بنابراین خواندن کتاب در ماه مبارک توصیه می‌شود.

استفندیاری اظهار کرد: کتاب دومی که برای مخاطبان معرفی می‌کنم و برای مطالعه در ماه مبارک رمضان مفید است «مشهورات بی‌اعتبار در تاریخ و حدیث» نام دارد. نویسنده این کتاب جوان دانشمندی به نام مهدی سیمایی است که فقط ۲۰ سال دارد و از طلاب جوان حوزه علمیه قم است؛ این کتاب اولین اثری است که از او منتشر شده و خیلی مورد استقبال قرار گرفته است. در ابتدای کتاب بحثی با عنوان روش راستی آزمایی حدیث انجام شده است.

او با اشاره به این موضوع که ما می‌دانیم همه احادیثی که در کتاب‌ها وجود دارند معتبر نیستند بلکه در میان آن‌ها احادیث ضعیف و مجعول هم وجود دارد، تصریح کرد: نویسنده جوان این کتاب در ابتدا بحثی کرده که ما چگونه بسنجیم حدیثی راست است یا راست نیست و معتبر و صحیح است یا خیر.

این اسلام‌پژوه ادامه داد: سیمایی در این کتاب در چهار فصل روایات تفسیری، روایات اعتقادی، روایات تاریخی و روایات عاشورایی را که مشهور هستند اما اساسی ندارند و معتبر نیستند شناسانده است.

وی در انتها بیان کرد: مشهورات بی‌اعتبار کتابی است که احادیث مشهور تفسیری، اعتقادی، تاریخی و عاشورایی را که اعتبار و اساسی ندارند اما مشهور و زبانزد شده‌اند نقد و بررسی کرده است.

نکته‌های ناب

حجت‌الاسلام علوی تهرانی

محبت امیرالمؤمنین(ع) فرا اسلام است

رسول اکرم(ص) فرمودند: اگر مردم بر محبت علی(ع) اجتماع می‌کردند خداوند هرگز جهنم را خلق نمی‌کرد. این حدیث یک ظاهر امام علی(ع) تکلیفی است که پیشینه آن به ادیان گذشته برمی‌گردد و امت موسی و عیسی و تمام انبیا نسبت به آن مسئول هستند.

اگر «مردم» اجتماع می‌کردند و نفرمودند «مسلمان‌ها» در حالی که امیرالمؤمنین(ع) در دوره اسلام در دنیا بودند و مسئله امامت در میان مسلمان‌ها مطرح است، بیان حضرت حکایت از این دارد که حب به بحث به یک مفهوم از خلقت برمی‌گردد نه ثمره خلقت. اولین انسانی که پا به دنیا گذاشت حضرت آدم است و از همان زمان بهشت و جهنم خلق شد، چون بهشت و جهنم محصول عمل ماست و خود ما داریم می‌دانند خدا جهنم را خلق نمی‌کند. پس محبت علی(ع) از عالم میثاق مطرح است. این برداشت از حدیث مؤید دو روایت است. پیامبر(ص) می‌فرمایند جهنم را خلق نمی‌کرد مگر منظورش بستر و عرصه‌ای قبل از دنیاست. این عرصه در عالم میثاق است. وقتی خدا برای الوهیت خودش از همه مردم پیمان گرفت، یک پیمان هم بر محبت علی(ع) گرفت. اگر همه پیمان پس حب امیرالمؤمنین(ع) فرا اسلام است و همه ادیان در برابر آن مسئول هستند، نکته دوم اینکه حضرت فرمودند اگر مردم در محبت امیرالمؤمنین(ع) اجتماع داشتند خدا جهنم را خلق نمی‌کرد، پس بحث به یک مفهوم از خلقت برمی‌گردد نه ثمره خلقت. اولین انسانی که پا به دنیا گذاشت حضرت آدم است و از همان زمان بهشت و جهنم خلق شد، چون بهشت و جهنم محصول عمل ماست و خود ما داریم بهشت و جهنم را خلق می‌کنیم. اگر پیامبر(ص) می‌فرمایند جهنم را خلق نمی‌کرد مگر منظورش بستر و عرصه‌ای قبل از دنیاست. این عرصه در عالم میثاق است. وقتی خدا برای الوهیت خودش از همه مردم پیمان گرفت، یک پیمان هم بر محبت علی(ع) گرفت. اگر همه پیمان پذیرفتند از میانشان انبیا مبعوث شدند، کسانی که پس از انبیا محبت علی(ع) را گرفتند شیعه شدند و خداوند هم انبیا و هم شیعیان را که در محبت علی(ع) مشترک هستند در بهشت جمع می‌کند. این حدیث می‌فرماید محبت علی(ع) از عالم ذر مطرح است.

حدیث دوم این است که پیامبر(ص) فرمودند اگر مردم می‌دانستند علی(ع) چه زمانی به لقب امیرالمؤمنین ملقب شدند فضائلش را انکار نمی‌کردند. او زمانی به امیرالمؤمنین ملقب شد که هنوز آدم خلق نشده بود. پس مسئله علی(ع) از مسائل مهم عالم ذر است بنابراین حق دارد گله کند که «اذهبر اذلنی ثم ازلنی ثم ازلنی حتی یقول علی و معاویه». ایشان آقایی است که حرفش از گذشته دنیا مطرح است.

تازه‌های نشر

در بیست و نهمین نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم

کتاب سه جلدی «تا ابد زندگی» رونمایی شد

کتاب سه جلدی «تا ابد زندگی» (شرح احادیث کتاب الموت بحارالانوار) نوشته محمدرضا عابدینی که از سوی مؤسسه مطالعات اسلامی رواسی منتشر شده بود در شبستان مصلای امام خمینی(ره) رونمایی شد.

به گزارش ستاد خبری بیست و نهمین نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم، حجت‌الاسلام عابدینی نویسنده کتاب در این مراسم گفت: بحث درباره معاد، صحبت درباره حقیقی‌ترین و واقعی‌ترین موضوع در عالم است. در روایات آمده انسان‌ها در دنیا خواب‌اند و زمانی که می‌میرند بیدار می‌شوند. به همین دلیل، عالم دنیا تفسیر و تأویل دارد؛ مانند خوابی که تفسیر دارد، عالم دنیا نیز تفسیر دارد و نباید به‌صورت ظاهری به آن نگاه کرد. در روایات آمده عالم دنیا نسبت به برزخ خواب است و عالم برزخ نیز نسبت به قیامت خواب است.

در حقیقت هرچه به قیامت نزدیک‌تر می‌شویم واقعیت عالم متجلی‌تر و حقایق بی‌پرده‌تر می‌شود.

موضوع دیگری که باید اشاره کنم این است رابطه دنیا و آخرت، رابطه تغییر ادراک است؛ بدین معنی که ادراک انسان به نسبت درعالم آخرت تغییر می‌کند و انسان آن را می‌یابد. به همین دلیل است که برخی افراد در دنیا حضور دارند اما آخرتی هستند. بنابراین حقیقت معاد، تغییر در ادراک است. اگر باور ما به معاد به‌درستی شکل بگیرد، نگاه ما به دیگر ذرات هستی نیز متفاوت می‌شود.

برای مثال کسی که فکر می‌کند ۱۰۰ سال عمر می‌کند یا کسی که معتقد است انسان ابدی است، نگاه کاملاً متفاوتی به حقایق عالم دارد. دقت داشته باشید هر چیزی که با ابدیت سنجیده می‌شود، ارزش متفاوتی پیدا می‌کند. نام این مفهوم را در کتاب، «تصحیح نسبت‌ها» گذاشته‌ایم. یعنی هرچه انسان باور قوی‌تری نسبت به معاد و زندگی جاودانی پیدا کند، این نسبت‌ها صحیح‌تر برقرار می‌شود.

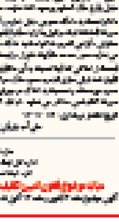

حمزه واقعی، پژوهشگر ارشد مطالعات میان‌رشته‌ای جوشن کبیر جشن جان‌هایی است که در عرفات عشق عارف شده‌اند و قرآن‌هایی که بر سر دارند در جان‌هاشان جاری می‌شود. جوشن‌کبیر را نباید خواند، باید نوشید و با این باده سرمست شد و از واژه‌هایش که هر کدام مطلع‌الغزل عشق است زرهی ساخت بزرگ و محکم، آنچنان که چشم ناپاک هیچ شیطانی از آن عبور نکند.

جوشن کبیر راز بزرگی انسان‌هایی است که از زمین به همه کائنات نور می‌افشانند و آسمان هم اگر نوری دارد، بازتاب این نور است؛ چنان‌که باران آسمانی که در لطافت طبعش دریغ نیست، حاصل صادرات آب و نور از زمین است؛ زمینی که به یمن قدوم انسان، بوی خدا را هر لحظه در وجود خلیفه‌اللهی ساکنان خویش می‌یابد.

جوشن‌کبیر شرح عاشقانه‌های انسانی است که هم‌کلامی خدا را بر هر چیزی ترجیح داده است تا در بی «و علّم الآدم الاسماء کلها» باز بخواند آن اسامی روشن را که هر کدام برای گذر همیشه از دشت شب کافی است. در واژه واژه این دعا، توحید به نهایت می‌رسد و دلدادگی مؤمنانه میان عاشق و معشوق نشئه‌ای دیگر می‌یابد، از جنس همان نشئه‌هایی که در حضور خدا می‌توان تجربه کرد و حاشا که حضور و محضر دوست به یک مکان و زمان خاص خلاصه شود. او را می‌شود در همه جا یافت، به‌خصوص در قلب‌های شکسته. او را همیشه می‌شود تماشا کرد؛ اصلاً چشمی که در تماشای او بالغ نشود به ایمانی عارفانه رو نتواند یافت؛ او را اگر نشود با همه وجود دید چگونه می‌شود برایش غزل خواند و غزل شنید؟

و همه حکایت عشق از آنجا آغاز می‌شود که انسان در نماز تماشا او را می‌بیند و این نگاه، جاودانه می‌شود، بدون اینکه دیدا کند او برگردد دوباره، چرا که از دیده نمی‌رود که از دل برود. اصلاً او نمی‌رود که بازآید. قصه عشق آغاز شده است بی‌آنکه کسی برایش پایانی متصور باشد، حتی در آن ملاقات سرخ، که آن هم خود نشئه‌ای است برای نشئات دیگر و آغازی برآغازهای دیگر. در این زیارت که در بی‌زمانی و بی‌مکانی مطلق، آدمیان همه زائر می‌شوند وجود دلبرانه خداوندی چنان نمایان است که کسی را تاب بازگشت نیست؛ بلکه هروله دل‌ها هر لحظه شدیدتر می‌شود تا الغوث‌گویان پایه وادی دیگر بگذارد وادی‌ای که خداوند در آن جلوه‌های عاشقانه دیگری به تماشا گذاشته است... «سید... مجیب... رافع... ولی... غافر... معطی... قابل... سامع... عالم... دافع».

در این وادی ۱۰ آسمان، بستر پرواز مرغ باغ ملکوت می‌شود؛ تا حتی با قفس تن پرواز را در نهایت تجربه کند و جبرئیل را هم پشت سر خود ببیند، چنان‌که پیامبر دید. گفت: «جبرئیلا تو بیا اندر پی‌ام. گفت: رو، رو من حریف تو نیم...» و این دری است که همه باید تجربه کنند و اصلاً ایمان همین تجربه‌هاست و باید که انسان خود را در معرض وحی و آیات الهی قرار دهد و بفهمد قرآن به تعداد همه انسان‌ها در همیشه زمان‌ها باید جاری شود تا رخت خلیفه‌اللهی بر تن همگان گردد. والّا نزول قرآن اگر بکیاره باشد که جان خشک می‌شود. این درست که پیامبر خاتم رفته است اما آیین او ماندگار است و آیاتی که بر آدمیان خوانده هر روز در تأویل. در همین تأویل است که انسان‌ها به فهم روزآمد می‌رسند و ایمان خویش را کمال می‌بخشند.

ما و شب قدری که تقدیرهای بهشتی در آن رقم می‌خورند

جوشن جان در عرفات عشق

وادی دوم یار لباس سیادت می‌پوشد تا جانشینانش در زمین تن‌پوش سبز زیب قامت کنند و «مجیب» است تا هیچ پرسشی را دانایان بی‌جواب نگذارند؛ رافع است تا جویندگان رفعت بر آستان او سجده آرند؛ ولی است تا هیچ کس در راه نماند؛ غافر است تا کسی به بهانه گناه، چشم از آفتاب در نپوشد؛ معطی است تا دست‌ها به امید عطا به در خانه بیگانه دراز نشود؛ قابل است و درس قبولی می‌دهد و هیچ کس را از پشت دیوار ندبه به جز به سوی بهشت راه نمی‌نماید؛ سامع است و هیچ آوایی را ناشنیده نمی‌گذارد و گاه اگر در پاسخ، تعللی می‌نماید خود رازی است عاشقانه و حکمتی حکیمانه؛ چه «عسی أن تکرهوا شیئاً و هو خیرٌ لکم و عَسی أن تُحبوا شیئاً و هو شرٌ لکم».

عالم است و به همه چیز دانا، هیچ دستی برای او بسته نیست و هیچ خطی نانوشته، و باید که برای عاشقان معشوقان بار هم قصه همین باشد. لذا گفته‌اند: «المؤمن کیس»، مؤمنان به حق از آنجا که صفات او را در خویش بارور می‌کنند تا رخت خلیفه‌اللهی بر تن کنند عالم هم می‌شوند و فریادخواهی آن هنگام فرو می‌نشیند که «بقا» با همه فاصله‌هایش از میان برود و هنگام وفا فرارسد؛ تا جاودانگی خویش را تجربه کنیم.

جوشن‌کبیر یک دعاست اما نباید آن را خواند بلکه چون شهد شهود باید آن را نوشید و این نوشیدن است که عطش عبودیت را فرو می‌نشاند و عبادت راهی به آسمان می‌شود و تقدیرهای بهشتی در شب قدر ورق می‌خورد؛ باشد که تقدیر ما را هم چنین بنویسند.

زیارت

هزینه سفر یک خانواده چهار نفره ۴۰ میلیون تومان

وقتی سفر به کربلا هم لاکچری می‌شود!

پس از دو سال وقفه در اعزام زائران به عتبات عالیات به دلیل شیوع کرونا، زائران با چالش قیمت‌های نجومی مواجه شده‌اند و یک حساب و کتاب سرانگشتی نشان می‌دهد بسیاری از اقشار جامعه توان پرداخت هزینه‌های فعلی را ندارند.

به گزارش قدس آنلاین، سفر به عتبات عالیات که کرونا از اسفند سال ۹۸ آن را به تعطیلی کشانده بود و پس از حدود دو سال در اواخر سال گذشته به راه افتاد، مشتاقان خود را با چالش قیمت‌های نجومی مواجه کرده است و عده بسیاری همچنان چشم‌انتظار ایجاد شرایطی برای عزیمت به این سفر معنوی هستند.

در سال ۱۴۰۰ هزینه بلیت انفرادی سفر به عتبات عالیات در ایام عادی حدود ۳میلیون تومان و در مناسبتی مانند اربعین حسینی حدود ۵میلیون تومان بود اما از زمان آغاز اعزام کاروان‌های رسمی که زیر نظر سازمان حج و زیارت هستند، این هزینه افزایش قابل توجهی داشته است به طوری که حداقل قیمت بلیت رفت و برگشت برای تهران به نجف از ۵میلیون تومان آغاز می‌شود و به حدود ۹ تا ۱۰ میلیون تومان نیز می‌رسد.

به عبارت دیگر هزینه بلیت برای یک خانواده چهار نفره بین ۴۰ تا ۴۰ میلیون تومان آب می‌خورد! در حالی که با قیمت سال گذشته (که البته آن هم نسبت به سال‌های ۹۸ و ۹۹ افزایش زیادی داشته) هزینه تمام شده بلیت آن هم در مناسبت‌ها یا روزهای پرازدحام ۲۰ میلیون تومان بود.

تشرف زائران به عتبات با کاروان‌های رسمی و قانونی نیز برای هفت شب و هشت روز از ۷ میلیون تا ۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان متغیر است که تفاوت آن در کیفیت هتل‌هاست، بنابراین سفر به عتبات برای یک خانواده چهار نفره بین ۲۸ تا ۳۸ میلیون تومان هزینه دربردارد! اما آیا پرداخت این هزینه برای همه اقشار امکان‌پذیر است؟!

هر کس شب قدر را احیا بدارد ، تا سال آینده عذاب از او برداشته می‌شود.

آگهی مزایده مال غیرمنقول
آگهی مزایده مال غیرمنقول
آگهی مزایده مال غیرمنقول